

DE VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, WONEN,
GELIJKE KANSEN EN ARMOEDEBESTRIJDING

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: - voorontwerp van decreet betreffende de uitzendarbeid in de Vlaamse
overheidsdiensten en de lokale besturen
- tweede principiële goedkeuring

1. RETRO-ACTA

De Vlaamse Regering hechtte op 2 december 2016 haar principiële goedkeuring aan het voorontwerp van decreet betreffende de uitzendarbeid in de Vlaamse overheidsdiensten en de lokale besturen (VR 2016 0212 DOC. 1329/1BIS, DOC. 1329/2BIS en DO.C 1329/3BIS).

Het overleg met de vakorganisaties van het Hoog Overlegcomité Vlaamse Gemeenschap - Vlaams Gewest over dit voorontwerp van decreet vond plaats op 9 januari, 6 februari en 9 maart 2017.

Het overleg met de vakorganisaties van het Comité C1 voor de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten, onderafdeling Vlaams Gewest en Vlaamse Gemeenschap ging door op 11 januari 2017, 8 februari 2017 en 22 februari 2017.

Op 19 januari 2017 vond een gemeenschappelijk overleg plaats van het Hoog Overlegcomité Vlaamse Gemeenschap - Vlaams Gewest en van het Comité C1.

Ingevolge voormelde overlegmomenten werd het voorontwerp van decreet en de memorie van toelichting aangepast als volgt:

- in de memorie van toelichting bij de artikelen 5 en 6 over het overleg met de vakorganisaties in de bevoegde overlegcomités over de vormen waarvoor op het terrein een beroep wordt gedaan op uitzendarbeid, werd expliciet toegevoegd dat het overleg ernstig moet worden genomen en dat er maximaal moet worden gestreefd naar een consensus;
- in artikel 6 werd verduidelijkt dat het uitvoerend orgaan de bevoegdheid om beroep te doen op uitzendkrachten enkel kan delegeren aan het hoofd van het personeel;
- in artikel 7 werd de regeling die per vorm opsomt wat de (maximale) duur van de uitzendarbeid is vervangen door een eenvoudige regeling die geldt voor alle vormen, namelijk voor alle vormen is uitzendarbeid maximaal mogelijk voor één jaar, met inbegrip van alle verlengingen;
- in de memorie van toelichting bij artikel 8 werd verduidelijkt dat de rapportering over de globale kostprijs betrekking heeft op de totale kostprijs die een Vlaamse overheidsdienst of lokaal bestuur *per motief* heeft uitgegeven in één jaar aan uitzendkrachten. Tevens werd toegevoegd dat er bij het overleg van het lokaal bestuur met de representatieve vakorganisaties over de vormen van uitzendarbeid, bedoeld in artikel 6, afspraken kunnen worden gemaakt dat er ook gerapporteerd wordt aan de vakorganisaties over de eventuele verlengingen.

Tenslotte bezorgden de vakorganisaties van het Hoog Overlegcomité Vlaamse Gemeenschap – Vlaams Gewest en van het Comité C1 op vraag van de overheid op 15 maart 2017 een advies/standpunt over het voorontwerp van decreet, zoals gewijzigd n.a.v. voormeld overleg. Als bijlage gaat een kopie van de adviezen/standpunten uitgebracht door de voormelde vakorganisaties en het VVSG.

Hierna volgt de repliek op de voornaamste elementen die zijn opgenomen in deze adviezen en die ook reeds uitgebreid aan bod kwamen in het Hoog Overlegcomité en in het Comité C1:

1. Toepassing van het syndicaal statuut

De toelichting bij artikel 5 van het decreet bepaalt het volgende:

“Het syndicaal statuut (de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel) bevat de basisregels over de wijze waarop de onderhandelingen en het overleg gebeuren tussen de overheid en de vertegenwoordigers van de overheidsvakbonden inzake allerlei personeelsaangelegenheden voor de leden van hun personeel. Dit syndicaal statuut is niet van toepassing inzake uitzendarbeid omdat uitzendkrachten geen personeelsleden zijn van de Vlaamse overheid. Wanneer de overheid een beroep doet op uitzendarbeid ontstaat er een relatie tussen de overheid en het uitzendkantoor maar ontstaat er geen arbeidsrelatie met de uitzendkrachten die wel een arbeidsrelatie hebben met het uitzendkantoor. De arbeidsverhoudingen van de uitzendkrachten worden geregeld in het bevoegde paritair comité.”

Ondanks het feit dat het syndicaal statuut niet van toepassing is, werd er wel voor geopteerd om over het voorontwerp van decreet te overleggen met de representatieve vakorganisaties in het Hoog Overlegcomité en in Comité C1.

De vakorganisaties gaven tijdens dit overleg te kennen dat ze niet akkoord gaan met dit standpunt en vroegen om over het voorontwerp van decreet te onderhandelen in het Sectorcomité XVIII en in Comité C1. In de diverse adviezen herhalen ze dit standpunt.

Repliek: In tegenstelling tot hetgeen de vakorganisaties menen is het decreet uitzendarbeid geen onderhandelings- of overlegmaterie. Het syndicaal statuut, dat bepaalt over welke aangelegenheden moet worden onderhandeld of overlegd met de representatieve vakorganisaties, heeft immers enkel betrekking op de personeelsleden van de overheid. Wanneer bijvoorbeeld moet worden onderhandeld over de grondregelen van het administratief of geldelijk statuut hebben deze onderhandelingen enkel betrekking op de arbeidsvoorwaarden van de eigen personeelsleden. Zoals vermeld in de memorie van toelichting zijn uitzendkrachten echter geen personeelsleden van de Vlaamse overheid of de lokale en regionale besturen. Wanneer de overheid een beroep doet op uitzendarbeid ontstaat er een relatie tussen de overheid en het uitzendkantoor maar ontstaat er geen arbeidsrelatie met de uitzendkrachten die wel een arbeidsrelatie hebben met het uitzendkantoor. De arbeidsverhoudingen van de uitzendkrachten worden geregeld in het bevoegde Paritair Comité voor de uitzendarbeid (zie de artikelen 27 e.v. van de wet 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers). Hierbij zal bovendien rekening moeten worden gehouden met artikel 10 van deze wet, dat bepaalt dat het loon van de uitzendkracht niet lager mag zijn dan datgene waarop hij recht zou hebben gehad, indien hij onder dezelfde voorwaarden als vast werknemer door de gebruiker was in dienst genomen.

Ter vergelijking: bij de overheid worden soms ook nog andere personeelsleden van andere werkgevers ingeschakeld zoals consultants die zijn tewerkgesteld bij een consultancybedrijf of informatici die zijn tewerkgesteld bij de privaatrechtelijke EVA Vlaanderen Connect. Ook de arbeidsvoorwaarden van deze personeelsleden worden niet onderhandeld in het Sectorcomité XVIII of in Comité C1, maar in het bevoegde paritair comité.

De bevoegde ambtenaar van de FOD P&O heeft telefonisch bevestigd dat het geen zin heeft om te zoeken in het syndicaal statuut naar regelingen voor uitzendarbeid aangezien artikel 1, §1 van de wet van 19 december 1974 het heeft over “leden van het personeel” .

Sommige vakorganisaties nemen het standpunt in dat uitzendarbeid valt onder “organisatie van het werk.” en daarom onderhandelingsmaterie is.

Repliek: Organisatie van het werk is met toepassing van artikel 2, §1, 2° van de wet van 19 december 1974 inderdaad onderhandelingsmaterie. Ook hier betreft het evenwel de organisatie van het werk voor de eigen personeelsleden, niet voor de personeelsleden van een andere werkgever zoals een uitzendkantoor.

Hierbij moet er bovendien op worden gewezen dat volgens de wet van 19 december 1974 de Koning moet bepalen wat onder “organisatie van het werk” dient te worden verstaan. Tot op heden werd nog geen uitvoeringsbesluit ter zake genomen.

Ook hier heeft de bevoegde ambtenaar van de FOD P&O bevestigd dat uitzendarbeid geen organisatie van het werk is in de zin van de wet maar dat daar bv herverdeling van het werk in de zin van ploegenwerk, nachtarbeid, enz.... moet onder verstaan worden .

2. “Onder dezelfde voorwaarden als ondernemingen in de privésector”

In het Vlaams regeerakkoord 2014-2019 is het volgende opgenomen m.b.t. uitzendarbeid:

“In overleg met de vakbonden maken we het mogelijk dat de diensten en agentschappen van de Vlaamse overheid een beroep doen op uitzendarbeid, onder dezelfde voorwaarden als ondernemingen in de privé-sector.”

Tijdens het overleg over het ontwerpdecreet in het Hoog Overlegcomité en in Comité C1 en zoals ook volgt uit de uitgebrachte adviezen stellen de vakorganisaties dat deze alinea in het regeerakkoord zo moet worden gelezen dat de bepalingen uit de cao nr. 108 moeten worden gevolgd.

Repliek: de overheidsdelegatie heeft tijdens het overleg er herhaaldelijk op gewezen dat het regeerakkoord tot doel had om in de Vlaamse publieke sector mogelijk te maken dat de overheid een beroep kan doen op uitzendarbeid, daar waar dit in de private sector nu reeds kan volgens de cao nr 108. Op dit ogenblik is België, samen met Griekenland, het enige EU-land waar in de publieke sector geen gebruik kan worden gemaakt van uitzendarbeid. De bedoeling van het Vlaams regeerakkoord was – nu ingevolge de zesde staats hervorming de gemeenschappen en gewesten de bevoegdheid hebben gekregen om dit te regelen voor de eigen diensten en de lokale besturen - mogelijk te maken om uitzendarbeid in te voeren bij de Vlaamse overheid en de Vlaamse lokale besturen. Op deze wijze kunnen deze overheden op een soepelere manier inspelen op de steeds sneller wijzigende maatschappelijke noden en klantgericht werken, zoals de private bedrijven dit nu reeds kunnen.

Ofschoon de cao nr 108 een uitgangspunt vormde bij de besprekingen was het evenwel geenszins de bedoeling exact dezelfde regeling over te nemen zoals deze bestaat in de private sector.

De Gemeenschappen en de Gewesten kunnen bij decreet de voorwaarden, regels en procedures vaststellen op dezelfde wijze zoals de Koning dit kan op grond van artikel 48 van de wet van 24 juli 1987 inzake tijdelijke arbeid, uitzendarbeid en terbeschikkingstelling. Het gaat hier m.a.w. over dezelfde bevoegdheid.

Dat dezelfde inhoud zou moeten overgenomen worden uit de privésector is juridisch niet mogelijk. Daarvoor zijn er teveel verschillen tussen beide sectoren zoals volgt uit onderstaande voorbeelden:

- Daar waar in de private sector ook gebruik kan worden gemaakt van het motief “instroom”, is dit in de publieke sector niet mogelijk omwille van het in artikel 10 van de Grondwet opgenomen gelijkheidsbeginsel en het daarvan afgeleide beginsel van gelijke toegang tot

het openbaar ambt. Functies in de publieke sector moeten vacant worden verklaard en toegankelijk zijn voor alle kandidaten die voldoen aan de selectievoorwaarden, er moet een objectieve selectieproef worden gevoerd waarbij de kandidaten met elkaar worden vergeleken, en uiteindelijk moet de meest geschikte kandidaat worden aangesteld en moet deze aanstelling met toepassing van de wet op de motiveringsplicht worden gemotiveerd. Het zomaar aanbieden van een vast contract bij de overheid aan een uitzendkracht zonder dat deze in concurrentie komt met andere kandidaten kan niet.

- Om dezelfde reden is de sanctie die de wet van 24 juli 1987 voorziet, waardoor in bepaalde gevallen de gebruiker en de uitzendkracht automatisch verbonden worden geacht door een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur, niet toepasbaar op de publieke sector wegens strijdigheid met artikel 10 van de Grondwet.
- De cao-wetgeving, die geldt voor de private sector, is ook niet van toepassing op het grootste deel van de publieke sector waar men bijvoorbeeld geen ondernemingsraden kent (de cao nr. 108 kent inzake uitzendarbeid bepaalde bevoegdheden toe aan de ondernemingsraden) en waar onderhandelingen en overleg verlopen volgens de modaliteiten van het syndicaal statuut.

Zoals vermeld in punt 1.1.3. van de Memorie van Toelichting is de decreetgever bevoegd om de procedure te bepalen die de Vlaamse overheidsdiensten en lokale besturen moeten volgen om een beroep te doen op uitzendarbeid, meer bepaald andere procedures dan deze bedoeld in artikel 1 en 32 van de uitzendarbeidswet.

3. Overlegprocedure

Tijdens het overleg over het ontwerpdecreet in het Hoog Overlegcomité en in Comité C1 drongen de vakorganisaties aan op een regeling waarbij ze hun akkoord moeten verlenen met het gebruik van uitzendarbeid en zonder dit akkoord dus geen gebruik kan worden gemaakt van uitzendarbeid.

Repliek: aangezien uit de adviezen van de vakorganisaties m.b.t. de conceptnota en ook uit de tijdens het overleg ingenomen standpunten zeer duidelijk bleek dat de vakorganisaties principieel gekant zijn tegen de invoering van uitzendarbeid in de publieke sector, is de overheidsdelegatie niet ingegaan op deze vraag, want dit zou het decreet volledig uithollen.

Het zou trouwens vreemd zijn dat, daar waar het syndicaal statuut noch bij een onderhandelingsmaterie, noch bij een overlegmaterie, mogelijk maakt dat de vakorganisaties een voorstel kunnen blokkeren (bij een protocol van niet-akkoord of een ongunstig advies kan de overheid in principe perfect verder gaan met het onderhandelde of overlegde voorstel), er voor een aangelegenheid waarop het syndicaal statuut niet van toepassing is (cfr. supra) er wel zou worden voorzien in een blokkeringsmogelijkheid voor de vakorganisaties.

Tijdens de laatste vergadering van Comité C1 gaven de vakorganisaties voor de lokale besturen aan dat ze graag nog aanvullend wilden overleggen met de werkgeversorganisaties VVSG en VVP om alsnog op dit vlak een compromisvoorstel te kunnen uitwerken.

De overheidsdelegatie antwoordde positief op deze vraag, maar vroeg wel dat dit compromisvoorstel dan zou worden bezorgd samen met het advies en uiterlijk tegen 15 maart 2017. Bovendien gaf de overheidsdelegatie mee dat dit compromisvoorstel moest voldoen aan 2 voorwaarden: 1° het voorstel mocht geen blokkeringsmogelijkheid voor de vakorganisaties bevatten (doordat bijvoorbeeld minstens 1 vakorganisatie akkoord moet gaan met de inschakeling van uitzendarbeid of bij een niet-akkoord van de drie vakorganisaties de overheid geen beroep kan doen op uitzendarbeid) en 2° het compromisvoorstel mocht niet de flexibiliteit uit het instrument van de uitzendarbeid halen (bijvoorbeeld door een logge procedure te voorzien), omdat deze flexibiliteit juist het grote voordeel is van uitzendarbeid.

Op 15 maart 2017 werd volgend compromisvoorstel bezorgd aan de overheidsdelegatie:

“Voor de raad bepaalt welke vormen van uitzendarbeid mogelijk zijn en welke regels, vermeld in het tweede lid, daarvoor zullen worden vastgesteld, nodigt het lokaal bestuur de lokaal representatieve vakorganisaties uit voor een bespreking.

Als geen van de lokaal representatieve vakorganisaties opdaagt voor de bespreking, kan het bestuur uitzendarbeid invoeren zonder advies.

Als minstens één lokaal representatieve vakorganisatie opdaagt voor de bespreking, omvat het overleg een inhoudelijke discussie en resulteert de bespreking in een advies waarmee het bestuur op volgende wijze rekening houdt:

1° Als één of meerdere lokaal representatieve vakorganisaties negatief advies geven, kan het bestuur uitzendarbeid invoeren maar antwoordt ze op gemotiveerde wijze op het negatief advies.

2° Als minstens drie lokaal representatieve vakorganisaties negatief advies geven, kan het bestuur geen uitzendarbeid invoeren.”

Dit voorstel is onder voorbehoud van een akkoord van minstens één vakorganisatie én onder voorbehoud dat ons voorstel past binnen de ruimte die de Vlaamse overheid ons gegeven heeft om tot een compromis te komen.”

Repliek: doordat punt 2° van het compromisvoorstel inhoudt dat bij negatief advies van de drie vakorganisaties het bestuur geen uitzendarbeid kan invoeren, wordt de facto voor de vakorganisaties een blokkeringsmogelijkheid ingevoerd en voldoet het voorstel dus niet aan de randvoorwaarden zoals deze werden geformuleerd door de overheidsdelegatie.

4. De kostprijs van uitzendarbeid

Meerdere vakorganisaties geven in hun advies aan geen voorstander te zijn van uitzendarbeid, omwille van de hoge kostprijs.

Repliek: het is correct dat uitzendarbeid duurder is dan tewerkstelling van eigen personeelsleden. Dit is nooit tegengesproken geweest door de overheid, maar integendeel in alle transparantie ook openlijk meegedeeld. Zowel in de door de Vlaamse Regering goedgekeurde conceptnota, als in de memorie van toelichting bij het ontwerpdecreet is expliciet opgenomen dat uitzendarbeid een hogere kostprijs heeft dan contractuele tewerkstelling: de kostprijs van een uitzendkracht-bediende bedraagt 1,6850 keer de kostprijs van een contractuele bediende; de kostprijs van een uitzendkracht-arbeider bedraagt 1,7508 keer de kostprijs van een contractuele arbeider. Bovendien moet rekening gehouden worden met 21 % BTW (sommige entiteiten kunnen deze verrekenen). Daartegenover staat dan wel dat er een lagere overheadkost is doordat bepaalde kosten zoals deze van de selectieprocedure en de personeelsadministratie wegvallen, omdat deze ten laste zijn van het uitzendkantoor en niet van de overheid. Bovendien zal wanneer een uitzendkracht ziek is deze zonder extra kost automatisch worden vervangen door een andere uitzendkracht.

5. De impact op de besparing in koppen bij de diensten van de Vlaamse overheid

De vakorganisaties bij de diensten van de Vlaamse overheid wijzen er in hun adviezen op dat uitzendkrachten geen personeelsleden zijn en dus ook niet ten laste zijn van de personeelskredieten, waardoor ze vrezen dat sommige entiteiten via deze weg de besparingsdoelstelling (- 1.950 koppen tegen het einde van deze regeerperiode) zullen trachten te omzeilen.

Repliek: vooreerst moet erop worden gewezen dat het ontwerpdecreet uitzendarbeid enkel mogelijk maakt voor de in artikel 4 van het ontwerpdecreet opgenomen motieven (voornamelijk de tijdelijke vervanging van een afwezig personeelslid en de tijdelijke vermeerdering van het werk). Door deze beperking is de kans op misbruik niet zo groot.

Bovendien wordt in artikel 8, §2 voorzien in een rapporteringplicht voor de entiteiten. Zij moeten jaarlijks globale informatie over de uitzendkrachten bezorgen aan het Agentschap Overheidspersoneel

en de minister van Bestuurszaken zal vervolgens jaarlijks een rapport bezorgen aan de Vlaamse Regering en aan het Hoog Overlegcomité. Op deze wijze zal transparant worden gemaakt hoe het decreet wordt toegepast.

6. Inzet van uitzendarbeid bij staking of lock out

Zowel tijdens het overleg over het ontwerpdecreet als in hun adviezen klagen de vakorganisaties aan dat het decreet niet expliciet verbiedt dat gebruik kan worden gemaakt van uitzendarbeid bij staking of lock-out.

Repliek: zoals de vakorganisaties zelf reeds aangeven was in punt 5.1.6. van de door de Vlaamse Regering op 29 januari 2016 goedgekeurde conceptnota inzake uitzendarbeid expliciet opgenomen dat de Vlaamse Regering niet de intentie heeft om uitzendarbeid in te zetten bij staking (lock-out komt bij de overheid de facto niet voor, want is slechts wettig in welbepaalde gevallen zoals overmacht). Tijdens het overleg in Comité C1 hebben ook VVSG en VVP namens de lokale besturen meegedeeld dat het niet hun bedoeling is om via uitzendarbeid stakingen te breken.

Er is evenwel geen noodzaak om dit decretaal te verankeren, aangezien dit reeds geregeld is, meer bepaald in artikel 9, §1, 9° van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling, dat expliciet bepaalt dat het uitzendbureau geen diensten mag uitoefenen voor zover die diensten verband houden met een staking. Zoals vermeld in de memorie van toelichting bij dit decreet mag een uitzendkantoor dus niet als stakingbreker optreden. Er is dan ook geen noodzaak om in voorliggend ontwerpdecreet hierover aanvullend nog iets op te nemen, maar voor de volledigheid zal naar deze bestaande decretale bepaling verwezen worden in de memorie van toelichting bij artikel 4 van voorliggend ontwerpdecreet.

7. Ontbreken van controle- en sanctiemogelijkheden

Sommige vakorganisaties halen in hun advies aan dat in het decreet geen controle- en sanctiemogelijkheden zijn opgenomen.

Repliek: ook hiervoor is er geen noodzaak om in dit decreet hierover iets te regelen, gelet op de reeds bestaande controle- en sanctiemogelijkheden.

Zoals door de overheidsdelegatie reeds aangehaald tijdens het overleg over het ontwerpdecreet in het Hoog Overlegcomité en in Comité C1 is de wet 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ook van toepassing op uitzendarbeid in de publieke sector. Hoofdstuk V van deze wet (de artikelen 34 e.v.) heeft betrekking op het toezicht en de strafbepalingen. Volledigheidshalve wordt er hier wel aan herinnerd dat de sanctie die de wet 24 juli 1987 voorziet, waardoor in bepaalde gevallen de gebruiker en de uitzendkracht automatisch verbonden worden geacht door een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur, niet toepasbaar is op de publieke sector wegens strijdigheid met artikel 10 van de Grondwet.

Zoals vermeld in punt 2. 1.4. van de memorie van toelichting is ook op Vlaams niveau reeds heel wat geregeld inzake klachtenbehandeling, controle en sanctionering van de inbreuken op de uitzendwetgeving. Ook deze regelgeving is van toepassing bij de inzet van uitzendarbeid bij de Vlaamse overheid en de lokale besturen.

Op 2 mei 2017 bezorgde de VVSG een nieuw compromisvoorstel inzake de specifieke overlegprocedure, opgenomen in artikel 5 en 6 van het ontwerpdecreet met volgende aanpassingen:

- De term "overleg" wordt vervangen door de term "bespreking" aangezien de syndicaal statuut-wetgeving niet van toepassing is;
- Als één of meerdere representatieve vakorganisaties een negatief advies uitbrengen na de bespreking, kan het lokaal bestuur of het hoofd van de Vlaamse overheidsdienst toch uitzendarbeid invoeren maar het lokaal bestuur of het hoofd van de Vlaamse overheidsdienst is verplicht te antwoorden op de negatieve adviezen;

- Bij mogelijke misbruiken of problemen over het gebruik van uitzendarbeid (oneigenlijk of foutief gebruik van uitzendarbeid) kunnen de representatieve vakorganisaties een gemotiveerde vraag richten aan het lokaal bestuur of het hoofd van de Vlaamse overheidssdienst waarin ze een nieuwe bespreking vragen.
- Als het lokaal bestuur of het hoofd van de Vlaamse overheidssdienst niet wil ingaan op de vraag van één of meerdere representatieve vakorganisaties, brengt het hoofd van de Vlaamse overheidssdienst of het lokaal bestuur de betrokken representatieve vakorganisaties hiervan op gemotiveerde wijze op de hoogte.
-

2. WEERSLAG OP DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Voor de budgettaire weerslag verwijst ik naar punt 4 van de nota aan de Vlaamse Regering naar aanleiding van de eerste principiële goedkeuring van dit voorontwerp van decreet (VR 2016 0212 DOC. 1329/1BIS).

3. PROCEDURE VAN ADMINISTRatieve EN BEGROTINGSCONTROLE

Wat het advies van de Inspectie van Financiën en het akkoord van de Vlaamse minister bevoegd voor de begroting betreft, verwijst ik naar punt 5 van de nota aan de Vlaamse Regering naar aanleiding van de eerste principiële goedkeuring van dit voorontwerp van decreet (VR 2016 0212 DOC. 1329/1BIS).

4. WEERSLAG OP HET PERSONEELSBESTAND EN DE PERSONEELSBUDGETTEN

Voorliggend voorontwerp van decreet heeft geen weerslag op het personeelsbestand en op de personeelsbudgetten van de Vlaamse overheid.

5. KWALITEIT VAN DE REGELGEVING

Het bijgaande voorontwerp van decreet werd aangepast overeenkomstig het wetgevingstechnisch- en taaladvies nr. 2016/354.

Aangezien het voorontwerp van decreet autoregulering van de overheid betreft, is geen reguleringsimpactanalyse vereist.

6. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

1. haar tweede principiële goedkeuring te hechten aan het bijgaande voorontwerp van decreet betreffende de uitzendarbeid in de Vlaamse overheidssdiensten en de lokale besturen en de bijhorende memorie van toelichting;

2. de Vlaamse minister, bevoegd voor het algemeen beleid inzake personeel en organisatieontwikkeling in de Vlaamse administratie te gelasten over voornoemd voorontwerp van decreet het advies in te winnen van de Raad van State, met verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van dertig dagen zoals bepaald in artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Liesbeth Homans
Viceminister-president van de Vlaamse Regering en
Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen,
Gelijke Kansen en Armoedebestrijding